

ІШОВ СЕЛОМ... АВТОРИТЕТ

Яків Харитонович Данілюк із Бокійми уже більше двох десятків років перебуває на заслуженому відпочинку, але у пам'яті міцно закарбував віхи діяльності на посаді дільничного інспектора районного відділу внутрішніх справ. Власне, він уже давно став легендою млинівської міліції. За його життєписом треба романи писати і фільми знімати. Сподіваюся, колись так і буде. А поки що Яків Харитонович на старті року, у якому на його життєвий календар завітає вісімдесятий день народження, ділиться спогадами.

Як на мене, до них мають дослухатися теперішні вартові правопорядку. Вдумайтеся: дільниця, яку колись обслуговував бокій-мівський детектив, включала села Ільпибоки, Рудка, Лішня, Дубляни, Вишневе, Княгинин, Перекалі, Охматків, Красне, Вовничі, Рудлево, Баболоки, Війниця, Бокійма, Козирщина, Сморгва, Клин, Діброва. А коли його колеги-дільничні перебували у відпустці чи на навчанні, то горизонти його міліцейських обов'язків розширювалися. А тепер найголовніше: коли у 1984 році Яків Харитонович вийшов на пенсію, то на дільницю, яку обслуговував, не залишалося жодного нерозкритого злочину.

А ще про вік. Яків Харитонович здав справи, коли йому «стукнуло» 57 років - після тридцятилітнього міліцейського марафону і семилітнього фронтового гарту та армійської служби на Курильських островах. Причому, без будь-яких пільг на кшталт - один рік служби за півтора, хоча за нинішніми мірками на його міліцейську спеціалізацію поширюються такі пільги. Може, дещо й дивно ветерану, коли 38-40-річні правоохоронці поспішають виходити на пенсію. Невже їх тримали в органах вислуга і рання пенсія, а не покликання і обов'язок?

Серед нинішніх правоохоронців 57-річних міліціонерів удень з вогнем не знайдеш. Хіба що якась висока «шишка» засиділася на генеральській посаді. А між тим Яків Харитонович уже перед пенсією відзначився разом із працівником державтоінспекції із Волині. У Тернополі двоє молодиків убили таксиста. Як згодом з'ясувалося, до злочину готувалися заздальгідь, вибираючи жертву. То їм автомобіль не сподобався, то водій виявився міцної статури...

На автомобілі жертви злочинці прибули у наш район. Розважались у Вовковиях, Боремлі, Красному. Гастролю вбивці у Бокіймі припинив якраз Яків Харитонович із колегою з Волині. Згодом затримали і співучасника злочину.

Ще й досі Яків Харитонович з гордістю пригадує миті власної міліцейської діяльності, коли його авторитет був найкращою профілактичною дією. У ті далекі роки, бувало, товари вивантажували біля магазинів, де вони просто неба залишалися на ніч. І ніхто ніколи не зазіхнув на добро. Хіба що хтось міг випити півлітрівку і компенсувати її вартість відповідною сумою у згортку паперу. А скількох людей примагнічував буфет у Бокіймі, де збиралися люди не тільки випити чарку чи поласувати смачними стравами, а й просто погмоніти про життя-буття. І за час обслуговування дільниці Яковом Харитоновичем тут не було зафіксовано жодного випадку злісного хуліганства.

Немає сумнівів у тому, що нинішні детективи гідно несуть важку і тривожну службу. Нехай на многоліття додасть їм пошукового запалу і вірності обраному фаху життєпис легендарного «участкового».

Віталій ТАРАСЮК.